

ødelægge den sidste Rest af denne tidligere blomstrende Industri, finder man det rimeligere og retfærdigere at søge Tilbagegangen standset og denne for Landet naturlige Industri ophjulpen, saaledes som der er andraget om af Fagets samtlige Udøvere, baade Arbejdsgivere og Arbejdere. Regeringsforslagets Løbe-Nr. 202 indeholder den fra tidligere Toldlovsforslag ny Bestemmelse, at til alle andre ikke særlig nævnte beredte Skind og Huder skulle ogsaa henføres sværtede, som hidtil have været indbefattede under Kategorien: farvede. Sværtede Skind og Huder ere selvfølgelig farvede. Sværtning er en Sortfarvningsproces, og da det i mange Tilfælde vil være Toldvæsenet aldeles umuligt at skelne mellem sortfarvede og sværtede Varer, har man ved Ændring Nr. 139 foreslaaet, at de udgaa under Løbe-Nr. 202; de ville derved falde ind under Løbe-Nr. 200 til den samme Toldsats som nu.

For at opnaa en retfærdigere Beskatning af de forskellige Lædersorter er der derimod en anden Ændring, som er særdeles formaalstjenlig, og som ingen toldtekniske Hensyn stille sig i Vejen for. Den nugældende Toldlov kunde ikke tage Sigte paa andet end barkgarvet Læder, men den nyere Tid har frembragt andre Garvningsmetoder og dermed følgende anden Karakter og Værdi af det fremstillede Læder, saaledes det saakaldte Chromlæder, som det efter meget Arbejde og kostbare Forsøg er lykkedes at fremstille i gode Kvaliteter her i Landet. Det er herved lykkedes at fremstille et væsentligt forbedret Produkt af vore indenlandske Raavarer, skønt disses Kvalitet i de sidste 15 Aar er betydeligt forringet som Følge af den intensive Mejeridrift. Dette Læder er 40—50 pCt. lettere end barkgarvet Læder, og dets Værdi varierer fra 10 til 16 Kr. pr. Kg. Ved ovennævnte Ændring Nr. 139 har man derfor foreslaaet dette Læder henført til Løbe-Nr. 202 til en Told af 40 Øre pr. Kg.

Ændringsforslag Nr. 140 omhandler Handsker, hvis Told man har foreslaaet forhøjet fra 3 til 6 Kr. pr. Kg. i Lighed med den svenske. Jeg skal bemærke om denne forhen saa blomstrende Industri, at Udførselen herfra beløb sig i 1893 til 316,000 Kr., nu udføres siden 1904 intet, men Indførselen var i 1893 omtrent 50,000

Kr., i 1905 er den stegen til 634,000 Kr. I Danmark er Arbejdslønnen 3 à 4 Kr. højere end den, der betales i Bøhmen, vor værste Konkurrent. Industriens Udøvere, saavel Arbejdsgivere som Arbejdere, have indstændigt anmodet om en Told af 8 Kr. pr. Kg. Mindretallets Forslag gaar ud paa en Told af 6 Kr. pr. Kg. Dette Forslag vil fordyre et Par Handsker med 4 à 5 Øre, men samtidig skabe Arbejde til 3—400 Familiefædre.

Ændringsforslag Nr. 141 angaar Skotøj. I det oprindelige Regeringsforslag var Tolden paa Fodtøj ansat til 1 Kr. 30 Øre pr. Kg., lidt lavere end den nuværende Told. Da Hovedimporten bestaar af det lettere Luksusfodtøj, hvorpaa Beskyttelsen reduceres til ca. 2 pCt. af Værdien eller paa det fineste til slet intet, maatte enten denne Told sættes op, eller man maatte dele Fodtøjet i to Grupper med en højere Told for Luksusfodtøjet. Det i Landstinget forelagte Regeringsforslag er imidlertid gaaet den Vej at foreslaa en kombineret Vægt- og Værditold, 50 Øre, pr. Kg., plus 7,5 pCt. af Værdien. Ganske bortset fra, at denne Told er endnu ugunstigere for den indenlandske Industri end det oprindelige Regeringsforslag — Værditoldstillæget vilde antagelig, selv med en Størrelse af 10 pCt., være for ringe — rummer dette Forslag ogsaa den Uretfærdighed, at Industrien under Konjunkturer med lave Priser for baade Læder og Fodtøj vil komme til at betale hele sin Raavaretdold, da denne er Vægttold, medens Værditolden vil falde og saaledes forringe Beskyttelsen paa et Tidspunkt, da Industrien netop haardest tiltrænger den. Ændringsforslag Nr. 141 gaar da den mest rationelle Vej, nemlig at udskille det lette Luksusfodtøj til en Told af 2 Kr. pr. Kg. og lade det svære Fodtøj beholde det oprindelige Regeringsforslags Told.

Under den nugældende Toldlov er Beskyttelsen for Sadelmagerarbejde særdeles ringe paa Grund af det ret store Svind og Affald ved Fabrikationen og paa Grund af, at de fleste Hjelpestoffer, der næsten alle maa indføres, bære lige saa høj Told som det færdige Arbejde. Ved Ændringsforslag Nr. 142 har man søgt at raade Bod paa disse uheldige Forhold ved at udskille Sadelmagerarbejde til et særligt